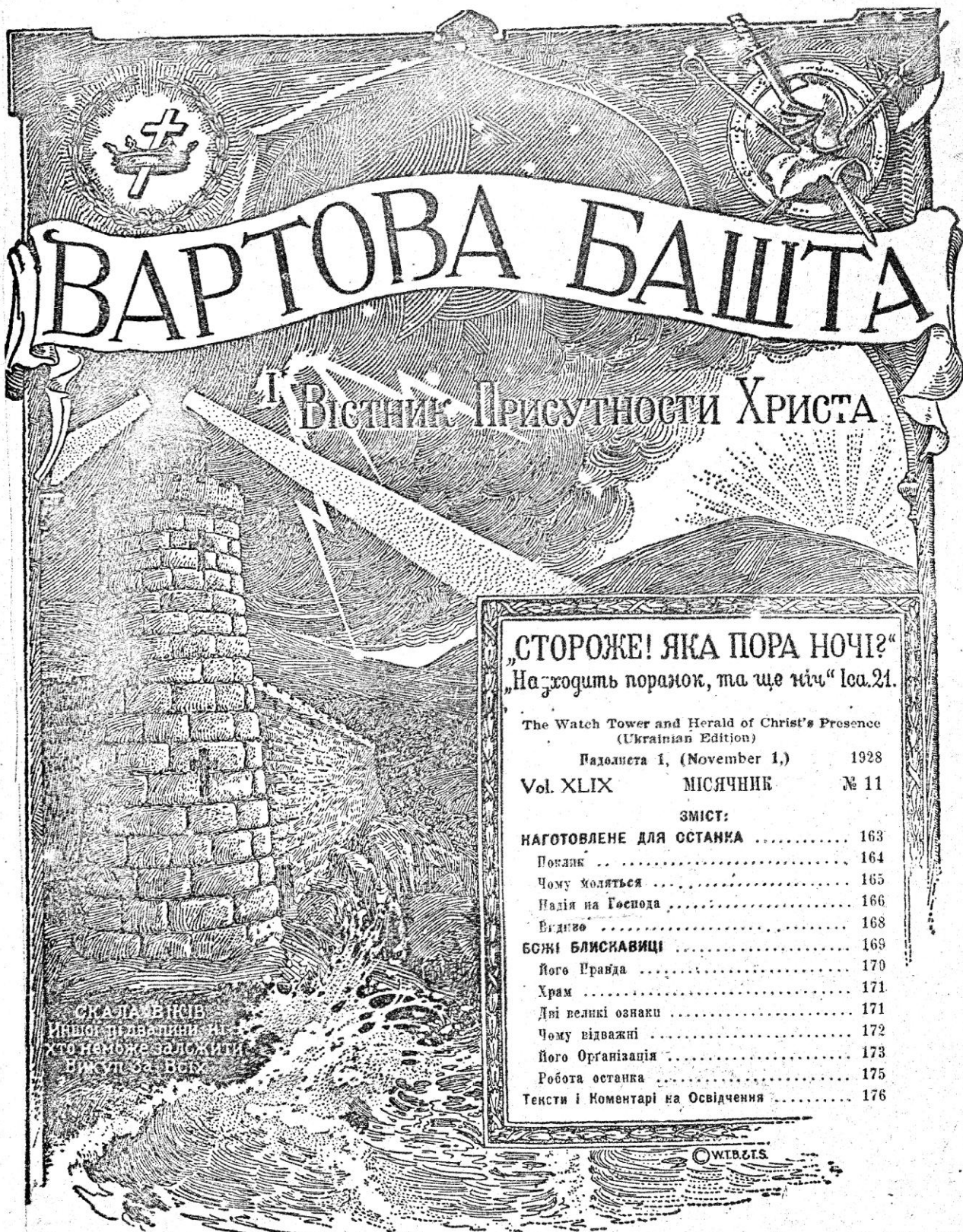

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та филі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дожидаючи того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько... Випрестуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелії: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванню Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подорожі паломників. Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВИКУП (відкуплення) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будучи на сім фундаменті: золото, срібло дорогі каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), „далшою ціллю цього журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер виявилась через Церкву всяка премудрість Бога,“ — „котра в інших родах (віках) не була виявлена людським синам, так як тепер є вона виявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить цього св. Письмо. Дятого можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке говорив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділити своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу; дятого рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від цього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочі неомийного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стіх святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливше „лізо рук Його;“ що будова Його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним камнем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, цього буде Він обтісувати, деласов зати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінців“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеся місцем стрічі між Богом а людьми через цілий тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є П Господь, буде бачити Його таким, яким Він є,“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Ного співнаслідники — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усосвершити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, є котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виконати, отримають з рук свого Відкупителя і прославлені Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і одобряє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплати на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словацьчини 30 кор; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 міль-райсів; для Аргентини 3 пеза. Промовні перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати монет-ордерами або через Експрес компанію або банкомним переказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані не повідомляємо, що передплата сплатилась, а тільки зазначуємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если є се попросати.

УКРАЇНЬСЬКА ГЕНЕРАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ ВІДБУДЕТЬСЯ В АКРОН, О.

Конвенція відбудеться в дніх 23, 24 і 25 грудня, 1928. По всій інформації прошені писати, на адресу Секретаря, як слідує: Z. E. Fostyk, 1127 Lovers Lane, Akron, Ohio.

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти всесвітні події, які відбуваються в світі і знати, який їх кінець, сей повинен перечитати слідуєчі книжки:

БОЖИЙ ПЛАН ВІКІВ	35 цт.
ВИЗВОЛЕННЯ	48 цт.
ГАРФА БОЖА	35 цт.
ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ	35 цт.
ПІСНІ ЗОРІННЯ ТИСЯЧ. (Духовний спісник)	35 . . .
НАМЕТ ТІНЯМ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ	25 цт.
ДЕНЬ ПІМСТИ	10 цт.
МИЛІОНИ З ЛЮДЕЙ тепер живучих не помр.	10 цт.
ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРНІ?	10 цт.
ПЕКЛО ЩО ВОНО Є? ХТО ТАМ Є?	10 цт.
ДРУГІЙ ПРИХІД ХРИСТА	10 цт.
ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
ОСТАННІ ДНІ	10 цт.
„ВАРТОВА БАШТА“ (місячний жур.)	на рік 1 дол.

УВАГА!

Ми отримали повідомлення щодо котрі із братів кладуть книжки до поштової скриньки для приємності властителя. Але се є зовсім негідне з порядком.

Ціль друкування книжок не є тільки щоби си їх позбути, але щоби дати свідчення людям; і безсумніву що в тім є добра причина для чого се є вимагано щоб особисто брати могли дати свідчення. Ви є прошені більше свого неробити із книжками Товариства, і хотят ли вже заніх займатися. Для того що се спричиняє клоїт для кольтерів де були книжки так позіставлені.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Vol. XLIX

Падолиста 1, (November 1,) 1928

№ 11

Наготовлене для Останка

„Ні яко ж писано: Чого око не виділо, ні ухо не чуло і на серце чоловікові не зійшло, те наготовив Бог тим, хто любить Його. Нам же Бог відкрив Духом своїм.” — 1 Коринтян 2:9,10.

ПОВИСШЕ наведений текст ясно учить, що Єгова наготовив спеціальні благословенства для певних одиниць. Той, що буде брати участь у тих благословенствах, мусить бути у великий ласці Єгови. Отже се здається є зовсім розумно припустити, що отримуючий благословенства є свідомий сього в часі отримання їх. Між многими річами приготованими для них, то слідуєчі точки є виразно зазначені, а іменно: (а) розумінне Божого пляну, і (б) свідоме і радісне співділанне з Богом Єговою і Його возлюбленим Сином. Маючи на увазі се, тепер будемо розбирати повисший текст.

Застосоване

Повисший текст можемо розділити на дві частини, а іменно: (1) „чого око не виділо ні ухо не чуло ані на серце чоловікові не зійшло, те наготовив Бог тим, хто любить Його.” Сі слова є взяті з книги пророка Ісаїї. (Ісаїя 64:4); і (2) „Нам же Бог відкрив духом своїм.” Сі слова були додані апостолом.

Слова „те наготовив Бог”, Християни загально розуміли, що вони відносяться до тих благословенств, котрі кождий член тіла Христового отримає в часі свого воскресення, се є славу, честь і безсмертність в небі. Хотяй св. Письмо твердить, що кождий член тіла Христового в часі воскресення буде нагороджений честію, безсмертністю, і будуть подібні Господу і побачуть Його яко єсть (1 Йоана 3:2), то однак слова апостола Павла і ті, що він навів з пророцтва Ісаїї, не відносяться до небесної слави. На підставі сих слів не виглядає, щоби апостол старався порівнювати небесну нагороду із тою, що покірні отримають на землі. Протівно, сі наготовані річі відносяться до тих благословенств, що Християнин отримає під час свого побуття в тілі.

Павло писав сі слова до церкви або нового сотворіння в Христі. Він каже: „Церкві Божій... освяченим в Ісусі Христі.” А тоді додає: „Вірен бо Бог, через котрого покликани ви в общенне Сина Його, Ісуса Христа, Господа на-

шого.” Слово общенне значить спільність. Отже сими словами апостол накликає церкву в спільність Ісуса Христа, щоби виконати певну роботу, котру Бог заповів зробити. Де котрі члени в церкві Коринті, виставляли свою власну мудрість, за для чого повстало розділення. Де котрі з них казали, що вони є послідователями Павла, інші Аполоса, а ще інші Кефи. Апостол сказав їм, що хотяй вони є його братами в Христі, то однак він не міг говорити до них про духові річі тому, що вони ще були малолітками в Христі. (1 Кор. 3:1-3) Він зробив натиск на факт, що новина о спасенню не походить від людської мудрости а від Бога. „Промовляємо мудрість Божу”. Він напминав братів, що автором пляну спасення був самий Бог, і що через смерть і воскресення свого возлюбленого Сина, Бог постарався о спасення для роду людського і що нема іншої дороги до спасення. Далше він дав їм до зрозуміння, що не робить різниці кільки знання вони посідають, або кілько мудрости вони показують, або як за красою мовні вони є то се все не принесе чоловікові пільги.

Для попертя своєї позиції, він сказав: „Бо я надумавсь і знати нічого між вами, тільки Ісуса Христа, та й Його розпязтого. І був я в вас у слабості, в страсі і великий тревозі. І слово моє, і проповідь моя не в переважливих словах людської примудрости, а в явленню духа і сили, щоби віра ваша була не в примудрості людський, а в силі Божій.” (1 Кор. 2:2-5)

Він отверто заявив, що він не говорить мудрости людської і що те, що Бог приготував, не належало до тих, що жили перед ним. По тім він наводить слова пророка Ісаїї, але не пояснив їх. Його ціль була одна, щоби пояснити братам, що лише ті, що мають духа Господнього і люблять Бога, сі можуть зрозуміти Божий плян, і сі мають привілію спів працювати з Христом Ісусом в тій роботі, котру дав Йому Отець до виконання.

Бог давно через свого пророка написав сі слова, котрі наводить Павло, і можна сподіва-

тися, що той самий пророк пояснить значіння цих слів. Отже, щоби зрозуміти ці слова, то треба переглянути контексти того самого пророцтва. Коли ж то пророцтво є в процесі сповнення, і якщо хтось має умисл духовий і бачить фізичні факти у світлі того пророцтва, тоді він має правдиве значіння його. (Розуміється тілесний чоловік не прирівнює подій до пророцтва задля сього, що він не має віри і любови і тому не може бачити духово. Є багато текстів, що показують, що пророк Ісаїя приображував клясу „слуги.” Ісус Христос є головою того слуги, у котрі є заключені всі вірні Його, що ще живуть на землі. На підставі подій добре знаних усім правдивим послідователям Ісуса Христа, що знаходяться ще на землі, здається, що ці слова можна прикласти до слуги або останка від 1918 року, коли Господь прийшов до свого храму. Від тоді се пророцтво даліше сповняється. Якщо ж се правда, тоді ці приговорані річи є спеціальні вимірені для „останка”.

“Люде до тепер знали лише одну церкву, а се номінальну церкву. Однак ся система хилила ціли і про сей факт знає світ. Правдивий „слуга” є тепер з ненавиджений всіма народами, і ніхто не вважає того слугу за „обіцяне насіння Авраама.” Сі є погорджені в очах проводирів номінального Християнства. Але члени того слуги знають, що Єгова є їх Отець, бо вони мають віру Авраамову. Вони знають, що Бог може зробити з них дітьми Авраамовими, і що Він так зробив. (Маттея 3:9). Отже попередні тексти, котрі пояснюють пророцтво (наведене апостолом), показують, що кляса „слуги” приняла слова пророка, а іменно: „Ні, тільки ти - отець наш, бо Авраам нас невідав, та й не знав про нас Ізраїль; ти, ти, Господь, — отець наш; від віків на імя тобі: Відкупитель наш. На короткий час допалась вона народові святості твоєї, вороги бо наші взяли під ноги святиню твою. Ми тепер такими стали, начеб ти ніколи й не володів над нами, імя твоє не йменувалось над нами”. — Ісаїя 63:16,18,19.

“Лише „Вірний Слуга” вдійсности молиться о Боже царство, і щоби воля Божа була виконана на землі, як в небі. Лише вірні члени бажать бачити Боже правительство установлене для улекшення чоловіка. Вони є назначені свідки Бога Єгови. Рівночасно в очах примудрих сього світа члени слуги виглядають неначе надними ніколи Бог не царював і що вони ніколи не носили Його імя. Але лише „слуга” або останок в повні розуміє, що імя Єгови було забуте і що тепер прийшов час, щоб Його імя було вивішене.

Поклик

¹⁰Перші вершини пророцтва шістьдесять четве-

ртої голови відносяться до „слуги” або останка. Пророк вложив слова в їх устах і вони кличуть до Бога, щоб Його імя було прославлене. Вони кажуть: „О, колиб ти прорвав небеса й зійшов! гориб таяли від лица твого.” Сі слова є щира молитва до Єгови. Божі правдиві свідки не моляться в неясний спосіб. Повисші слова пророцтва, котрі сталися молитвою того „слуги”, є так ясні і зрозумілі, що вони показують, що той слуга розуміє і знає, що прийшов час на знищення організації злого і установлення царства Божого і прославлення Божого імя. Се заключення є поперте словами пророка: „Щоб імя твоє узнали вороги твої; од лица твого задрожалиб народи.” — Ісаїя 64:2.

¹¹Отже слуга або останок моли. ся, щоби Бог показав свою силу і могутність перед свіми народами землі, щоб вони могли зрозуміти, що Єгова є лише один справедливий Бог.

¹²„Останок” ясно бачить, що прийшов час на сповнення сього пророцтва і Бог прославить себе на землі. Вони бачуть, що організація ворога є страшна річ і жорстока і спротивляється Богу. Тому вони моляться, щоби Бог показав свою силу проти ворога і обявив своє імя між народами. Одного разу гора Синай була в вогні; і так страшний був вид і трясення гори, що всі, що бачили той вид, були в страхі і переполосі. Той вид коло гори Синай приображував приступлення „останка” до царства Божого. (Жид. 12:18-27) Останок зрозумів, що церква зближається до царства Божого, так як про се говорить апостол. Сі слова Божі є доказом для них, що лише обявлення сили Божої пробудить народи і вони зрозуміють, що Єгова є Бог, і що прийшов час на Його царство, через котре будуть визволені всі народи землі. Отже зрозумівши, що Бог замірив обявити свою силу проти ворога, тому вони моляться в гармонії Його волі. Памятаючи пояснення сього тексту, завваж тепер слова пророка наведені Павлом: „Чого око не виділо, ні ухо не чуло і що на серце чоловікові не зійшло, те наготовив Бог тим, хто любить Його.”

¹³В старинних часах Бог давав свого духа своїм вірним слугам, і вони описували Божий плян після інструкції духа Єгови. (2 Сам. 23:2; 2 Петра 1:21) Сі вірні старозавітні мужі дуже бажали знати час і спосіб установлення царства Божого і прославлення Його імя; але тоді ще не прийшов Божий час обявити се, і тому сі вірні мужі не могли знати сього. Та тепер прийшов Божий час обявити се, і вірні члени церкви з ласки Божої можуть бачити і розуміти ці річи, що Бог приготував для тих, що люблять Його. Під впливом Господнього духа Божий пророк говорив про велику ласку, котру

отримають слуги Господа і сі будуть мати привілію молитися молитвою, яку записав пророк Ісаїя у шістьдесять четверті голові і першім вершику. Коли прийде той властивий час, тоді вірні помазанці побачуть, що відкинутий камінь будувничими, стався Головним Камінем; що Господь прийшов до свого храму, і що члени храму отримали одєжу спасення; і що вони знають, що Єгова є їх Отцем, і знаючи се, вони моляться.

Чому моляться?

¹⁴Чому Божі слуги моляться тою молитвою, котру записав Його пророк? Чи тому, що члени храму приспішають установленне царства? Ні, сього вони не можуть зробити! Жадне сотворінне на землі ані на небі не може приспішити викінчення Божого пляну. Він постановив, що вся робота мусить бути виконана на час, після своєї власної мудрости. Тепер останок молитися задля тої самої причини що Ісусові ученики молилися: „Нехай прийде твое царство. Нехай буде воля твоя, як на небі, так і на землі”. Ні в жаднім случаю молитва не може приспішити царства. Сі, що моляться щиро і з вірою такою молитвою, їх серце є віддане цілковито Богу і вони є готові кожного часу чинити Його волю. Вони моляться, щоби гори таялись і розпалися від присутности Божої. Символічно гори представляють царства над котрими сатана є богом. Сі світові держави становлять видиму часть диявольської організації і стоять в дорозі до правди Божої і стримують людей від пізнання і розуміння правди. Вони навчають людей вірити, що їх безпеченство залежить від істновання сих світових держав. Зорганізовані релігії є сильною частію ворожої організації. Се є головний чинник, через котрий люде є ошукані. Як башта Бабель възносилає високо по над землю, так релігійні системи у світі піднесли високо свої голови і гордо указують на себе, як на проповідників народа і їх спосіб спасення. Сі великі релігійні системи називають себе представителями Бога, але вдійности вони є представителями диявола і великим ошутвом і перешкодою для людей. Зорганізовані релігії становлять часть диявольської організації і мусять разом з іншими організаціями бути змитені з лица землі. „Останок” ясно бачить, що се правда і тому вони, яко послідователі Христа, молять за установленнем царства Божого на землі, і мусять рівнож щиро молитися о знищення диявольської організації. Тому „останок” молиться так: „О колиб ти прорвав небеса й зійшов! гори б таяли від лица твого, як від жару розтоплюючого, як від вогню, що вода кипить від него, щоб імя твое узнали вороги твої; од лица твого задрожалиб народи!”

Приготовані річи

¹⁵Слова пророка показують, що коли прийде час на сю молитву, тоді ті річи, що Бог приготував для тих, що люблять Його, будуть відкриті. Божий пророк по перівнує привілії старозавітних вірних мужів із привілію членів церкви, і каже, що ті приготовані річи належать до членів Христа, за часу їх побуту тут га землі. Які ж є ті привілії і благословеньства, що „Бог приготував для тих, що люблять Його?” Здається, що слідуючі є ясно зазначені: (1) яснє розумінне, що прийшов час прославити Боже імя, знищення диявольської організації, і установленне царства Божого; (2) яснє знанне, і що „останок” має блаженні привілії бути свідками Єгови і спів працювати з Його возлюбленим Сином у назначеній роботі тепер. — 1 Кор. 1:9.

Обставини

¹⁶Треба завважити, що ані пророк ані апостол не казє, що всі зачаті з св. духа будуть мати привілію тішитися тими приготованими річами. Ся обітниця звучить так: „Те, що Бог приготував для тих, що люблять Його.” Хто любить Бога, той і сповняє заповіді Його. (Йоана 14:21) Члени церкви, котрі люблять Бога, доказують свою любов через сповнення Його заповідей радісно, і відважнє голошення про Боже імя в день суду. (1 Йоана 4:17, 18; 5:3) Сі, хто є самолюбні і не є всецїло і безусловно віддані Господу, не отримають тих благословеньств, „що Бог приготував для тих, що люблять Його,” тому що вони не знаходяться у відповідних обставинах.

¹⁷Господь прийшов до свого храму 1918 року. Десь у тім часі Господь робив рахунок з своїми слугами і тих, котрих Він знайшов вірних, запросив увійти в радість Його. (Маттея 25:21) Навіть, що знали правду о присутності Христа, і що були сплodgeні з духа святого по 1874 році, не могли увійти в радість Господню аж в назначенім Богом часі; а той час прийшов коли Господь прийшов до свого храму; але і тоді лише вірних Він запросив увійти в Його радість. В тім часі вони отримали одєжу спасення і були приведені під ризу праведности. (Ісаїя 61:10) Вони є представлені, що мають також весільні одєжи. Отже вони мають свідоцтво, що вони є сини Божі і мають привілію служити Йому, і вони служать Йому радісно. Будучи тепер у храмі Господнім, вони мають привілію бачити світло правди, котре Бог об'явив своїм помазанцям, і вони радісно ходять у тім світлі. Сей но ті, що ходять в світлі є спільниками з Богом і з Христом у теперішній роботі. — 1 Йоана 1:7.

¹⁸Є такі члени, що кажуть, що люблять Бога і без сумніву були сплodgeні з духа святого,

признають присутність Христа і що ми живемо в останніх днях, однак відмовляються сповняти заповіді Божі і не хочуть бути свідками Його. Вони далі твердять, що їм треба виробити красний характер, щоби бути готовими стрінути Господа. Вони стримуються голосити про Божий гнів проти організації ворога; вдійсно-сти вони і не бачуть організації ворога. Їх великим бажанням є, бути забороненими до неба, віруючи, що задля цієї одиної цілі Бог покликав їх. Така мотива серця є головно самолюбна; а самолюбство і любов не існують разом. В такому стані серця вони не можуть бачити світла теперішньої правди і тому не можуть радуватися в ній. Вони далі тримаються лише тої правди, про котру вони навчалися кільканих років тому назад, і не хочуть признати факту, що Бог, через Христа, відкриває свою правду церкві в поступовий спосіб і у своїм властивім часі. Вони кажуть, що Вартова Башта не є в гармонії з тим, що церква навчилася двадцять років тому назад, і сим вони роблять вимівку свого поступовання для чого вони не беруть участь в проголошенні імені Єгови. Фактом є, що Вартова Башта не відступала ані одної йоти або титли від головних правд у Божім пляні, котрі були відкриті церкві Господом, і як вони є записані в томах „Викладів св. Письма.” Бог обіцяв, що Він дасть більше світла і яснійше вирозуміння свого пляну. (Приповісті 4:18) Хиба що сплоджені з духа вдійсности люблять Господа, і докажуть свою любов в назначений Богом спосіб, вони не можуть бути учасниками сих „приготованих річей”. Для того вони не розуміють ані не оцінюють теперішньої правди.

¹⁹Аргумент апостола Павла є, що натуральний чоловік не може зрозуміти духових річей; що навіть сплоджені з духа не можуть розуміти, если вони не є з любови віддані Господу; що не робить різниці кілька хтось посідає знання або як за учений він є, если він не є в гармонії з Господом, такий також не зрозуміє глибоких річей Слова Божого; і що око не виділо ані ухо не чуло, ані на серце чоловіка не прийшло, що Бог приготував для тих, хто любить Його; але для нас (Павла і подібним йому) Бог відкрив сі річі своїм духом. Коли прийде Його влативий час відкрити ці приготовані річі, тоді ті, що люблять Його можуть зрозуміти їх, і то лише вони, а ніхто інший.

²⁰Св. Письмо ясно учить, що в теперішнім часі є (на землі) „останок” сплоджений з духа і помазаний. „Останок” є то кляса віддана на службу Господу Богу. Се той останок, що відганяє ворога від воріт і знаходить ся під покровою Господа. (Ісаїя 28:5,6) Та сама кляса знаходиться у тайнім пробутку Всевиш-

нього і там вона є охоронена. (Псалма 91:1,2) Сей то „останок” тепер бачить ясно різницю між диявольською організацією а Божою організацією. Вони моляться, щоби диявольська організація впала і щоби Боже царство прийшло і імя Боже було вивисшене, а про свою особисту нагороду вони не дуже клопочаться. Для того вони щиро і радісно співділають з Господом Ісусом, котрого Єгова вивислав царювати серед ворогів Його. Сей вірний останок є всегда готовий в день потуги Його, і радісно і охочо ідуть слідами Його. — Псалма 110:2,3.

Надія на Господа

²¹Пророк представляє вірну клясу, коли говорить: „Я буду надіятися на Господа ... і вповати на Його.” (Ісаїя 8:17) І знов: „Блаженні, що вповають на Його.” (Ісаїя 30:18) В многих місцях св. Письма говориться, щоб чекати на Господа, і многие із сих текстів говорять про ожидання на царство. Бог ніколи не заповів своїм вірним назначувати дати і тоді оголошувати, що в сім році або дні настане битва Армагедону і царство Боже буде установлене в повній силі для благословення людей. Мабуть се є зухвальством перед Господом оголошувати, що в сім або в тім дні Єгова буде робити свою роботу. Однак вірні не є несвідомі часу і порів. Вони бачуть сповнені пророцтва і знають, що час зближився. Господь через свого пророка говорить так: „Хто в Його ввірує, той не спішить.” Такий не буде перебігати Господа, і апостол Петро говорить, що такий не завстидається. Жадна правдива дитина Божа навіть не бажає перебігати Господа; але бажає всегда бути в гармонії з Господом, і все має віру і вповає на Бога. Коли Господь об'явив своїм вірним, що Він посадив свого Царя на престолі, що той Цар прийшов до свого храму, і що прийшов час прославити імя Господа, тоді вірні радісно злучилися з ним, щоби проголосити Його імя, будучи послухними Його заповідям. Господь наготував сей день, і Він приготував сі річі в тім дню для тих, що люблять Його. Для тих, що показують свою любов до него Він дає яснє розуміння свого пляну і отверає їм привілію до співділання з ним.

²²Деколи ті, що були довго в правді, знаходять, що Вартова Башта і Товариство не є в гармонії з ними, і для того не є в Гармонії з Господом. Вони кажуть, що Вартова Башта розминулась з наукою „Викладів св. Письма” о Божім пляні, і подають се за причину, чому вони не співділають з еклезією. Тут сміло можемо сказати, що їх трудність виросла по 1918 році. Час розділення настав, коли Господь прийшов до святині. Робота церкви від 1874 року до 1918 року була головно представлена через ро-

боту Ілії. По 1918 році робота церкви була представлена через роботу пророка Елесею. Сі, що не побачили сеї правди мали велику трудність побачити і інше збільшаюче світло, котре Господь дав своїм людям. Таким одиницям треба знову пригадувати, що Ілія обіцяв Елесеюві, що Елесеюва просьба буде сповнена лише на одній підставі, а іменно: „Та коли побачиш, як я буду взятий від тебе, так воно й станеться; колиж не побачиш, то не станеться.” — 2 Царів 2:10.

²³Робота, котру представляв Ілія скінчилася і була забрана, і по сім робота Елесея настала. Сі, що не могли побачити сеї зміни, рівнож не могли згармонізувати збільшаючого світла, котре Бог дав своїм людям. Сі, що побачили ріжницю в роботі між Ілію а Елесеєм, зрозуміли, що церква має ще щось більшого до виконання, чим се, щоби лише чекати доки незаберуться до неба. Вартова Башта часто робила натиск на роботу, котру преставляли Ілія і Елесеї.

²⁴Елесеї представляв роботу церкви в часі, коли мусілося оголосити „день пімсти нашого Бога,” як се Він заповів через свого пророка. (Ісаїя 61:2) Се значить, що тоді прийшов час на прославлення імя Єгови. Ніщо не є так ясне у св. Письмі як сей факт, що в тім дні, себто в часі коли Господь засяде на своїм престолі і зачне царювати, тоді муситься давати свідоцтво про імя Єгови і про Його царство широко по світі. Хтож то має дати то свідоцтво? Розуміється, що Божі помазаньці, бо Він так приказав.

²⁵Колись лише старші в зборі виконували службу через виклади на публичних зборах і по клясах. Правда, що було і кілька кольпортерів, але сі розносили вість тим, що вже знали Господа і котрих Господь збирав до правди, як се Він обіцяв у Псалмі 50:5. Коли прийшов час для церкви виконувати роботу, представлену через Елесея, тоді Господь вилляв свого духа на всяке тіло і тоді сини і доньки малі привілію пророкувати. (Йоїля 2:28) Отже для всіх помазаньців двері привілії є отворені, щоби всі могли сповнити Божий розказ і розказувати всім людям у світі, що царство Боже наблужилося. Се робиться в свідоцтво всім народам нім прийде кінець. Як же і на кше можна дати свідоцтво з більшими наслідками як не через літературу? Радіо отверає дорогу кольпортерам і зборовим робітникам розносити сю вість людям. Старші, диякони, сестри і всі є рівні в даванню свідоцтва народам як се Господь приказав. Се не перешкаджає зібранню молитви, ні освітченню ані студії. Старші даліше виконують свої задачі. Чому декотрі одиниці будучи в теперішні правді противляться братам, котрі йдуть від дому

до дому і розносять книжочки між людей? Видко, що вони не люблять Господа і для того ті „приготовані” річи не є обявлені їм і вони не можуть розуміти ані оцінювати їх.

²⁶Можливо, що слова сказані тут не допоможуть тим, що вже відійшли від правди. Можливо, що вони допоможуть тим, що сталися тепліми і сі може пробудяться і побачуть і привілію у даванні великого свідоцтва про імя Єгови і Його царство. (Маттея 24:14; Ісаїя 43:10,12) Сподіємося, що сі, що є активні будуть заохочені до ще більшої активності, щоби відперти ворога від воріт. Як певно, що прийшов час на установленне царства Божого, так певно прийшов час на упадок диявольського царства. Господь пояснив, що всі помазаньці Його, котрі є послужні заповідям Його, будуть молитися, як за упадком диявольського царства, так і цілковитим установленнем царства Божого; і вони через свою роботу покажуть, що їх молитва є в гармонії з бажанням о відповідь на їх молитву.

²⁷Слова апостола Павла до церкви в Коринтії можна переказати так: Єсли ви стараєтесь величати чоловіка, чи то він Павло, чи Аполос чи хто інший, то ви ще малолітками в Христі, тілесно умові, і ви не можете розуміти глибоких річей Божого пляну. Те самож і нині. Єсли хтось старається величати імя чоловіка, або то, що чоловік написав; або єсли він бажає показати свою власну мудрість або котрого чоловіка або його знання, такий є тілесно умовий тому не може бачити ані оцінити сих річей, що „Бог приготував для тих, хто любить Його.” Всі повинні пам'ятати, що правда є Божя; що Він обіцяв зіслати більше світла на свій плян і що він відквиває свій плян церкві у своїм часі і в всій спосію; і що жадному чоловікові не належиться вдяка за правду. Люде є лише слугами Божими, і без ріжниці що вони зроблять, вони не можуть нічого додати до Його пляну. Се є Божий плян, що тепер виконується. Співністю, що се був Павлів аргумент, коли він писав: „Хтож Павел і хто Аполос? Таж тільки слуги, через котрих ви увірували, і як кому дав Господь. Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим же то ніщо й той хто садить, і хто поливає, а хто зрощує - Бог.” — 1 Коринтян 3:5-7.

²⁸Се пояснює чому декотрі, що уважають себе за дуже головних не можуть зрозуміти збільшаючого світла правди і чому вони противляться службі (з книжками) і не ласкаво і не властиво кажуть, що ціль Товариства є лише продаж книжок. Однак Товариство пилює, щоби дати свідоцтво, як про се заповів Бог. і уживає радіо, друкарські преси, кольпор-

терів, тому що се є Господень спосіб виконувати Його роботу.

Видиво

²⁰Один із Божих пророків стає неначе на Башті і з відтам пильнує і очікує. Бог приказав йому написати видиво, і потім додає: „Видиво бо сягає в далекий, але означений час; воно говорить про те, що станеться на кінці, і не заведе; та хоч би воно загаялось.” (Аввакума 2:3) Се видиво безперечно відноситься до відкриття церкви Божого пляну і Його присутності. Пророк Аввакум представляє вірних членів на землі підчас їх діяльності, так як представляє Ілія, у котрім періоді часу всі головні правди були привернені для церкви. В тім часі Бог об'явив, що Він установить своє царство, через котре Він буде благословити всі племена землі. Се видиво або відкритте стало так ясне, що всі, що зрозуміли його могли стати до бігу. Се видиво сягало на означений час, котрий скінчився 1918 року. Як здавалося тоді, то установлення царства опізнилося, але так воно не є. Господь прийшов до свого храму 1918 року; і по сім часі видиво стало ясным, як ніколи перед тим. Опісля пророк показує, що деякотрі члени церкви, будучи самолюбними, не будуть могли зрозуміти видива і впадуть. Причина їх упадку буде зависоке оцінення себе. Він так говорить: „Ось серце горде не буде мати спокою, а праведний буде вірою своєю жити.” (Аввакума 2:4) Тут пророк показує, що праведні будуть вірністю своєю жити. Слово „віра” в тім тексті повинно бути переведене на „вірність”. Се слово в „многих місцях є переведене з єврейського корення на „вірність” або „постійність.” Попередні тексти також показують, що то слово повинно бути переведене на вірність, бо по часі зрозуміння того видива, „праведні будуть жити своєю вірністю.” Се заключення є в гармонії інших текстів, котрі вчать о тій самій правді. (Псальма 31:23) Апостол Павло також наводить слова пророка Аввакума, але і він не вживає того слова „віри” в тім значінню, щоби пояснити оправдання, як се колись ми розуміли. Навівши слова пророка Аввакума, Павло наводить таку думку: „Коли хто малодушен, не впадає душа мая його.” (Жид. 10: 38) В інших перекладах, як і в конкорданці Стронга, се слово „віра” є рівнож переведена на „постійність.” Контексти в тім листі учать, що Павло мав на думці ту саму гадку, а іменню: вірне служення Господу, і если хто зрозумівши видиво і подасться назад, такий потерпить страту. При заключенню аргументу Павло відноситься до себе і других і з натиском каже: „Миж не малодушні (собі) на погибель, а віруючі на спасення душі”. — Жидів 10:39.

²¹Пророк Аввакум і апостол Павло показують, що вірне послушество і несамолюбне служення Господу, є приятне перед Богом, і таким Він дасть остаточну перемогу. Для тих, що люблять Бога, Він в останніх днях приготував благословенства, що вони можуть чути і розуміти Його заміри, і Він отворив їм привілію статися співробітниками з Христом у великій роботі прославлення імені Єгови. Бачучи, що праведні будуть жити своєю вірністю, тому кождий помазанець, котрий хоче отримати остаточне признание, мусить бути вірний і послухний Божим заповідям аж до кінця.

Лекція

²²Помазанці мусять навчитися сеї лекції, що, щоби зрозуміти і оцінити зростаюче світло правди, то він мусить бути тихий і покірний перед Господом Богом; він мусить признати, що правда є Господня а не людська, і що Господь провадить свою роботою; що Бог не любить тих, що вивисшають себе або славлять імені чоловіка; що Бог багато століть тому назад приготував дорогі річі котрі Він відкриває для тих, що люблять Його; що ми вже є в тім дню”, або в дню Господнім і його помазанці пізнали той день і радуються в нім; що Господь прийшов до свого храму і день суду зачався над домом Божим; що ті що люблять Бога і котрі доказують се своїми ділами радують ся великою привілею, яку вони мають з Господом; що тепер Імені Єгови є вивисшене в Сионі, тому що всі в храмі прославляють Господа (Псальма 29: 9); що Бог приказав своїм помазанцям бути його свідками і співати в честь імені Його і і розказувати людям, що Єгова є Бог і що час зближився їх визволення. Сі річі Бог об'явив своїм помазанцям своїм духом, і з ласки Божої ті, що мають Його духа, можуть бачити і розуміти правду. Еслиж Помазанець Божий тепер подасться назад, такий тратить ласку Божу. Отже від тоді кождий помазанець живе своєю вірністю. Бог схоронить вірних і дасть їм велику нагороду. — Псальма 34:28; Відкриття 2:10.

ПИТАННЯ ДО СТУДІ

До котрих благословенств пророк відноситься в тім тексті? || 1.

На яких дві частини сей текст є поділений? || 2.

Як колись розуміли слова: „те що, Бог наготував для тих, що люблять Його?” До кого відноситься 1 Йоана 3: 2? || 3.

До кого відноситься слова в наших текстах? Поясни слово „обещанне.” Поясни обставини в церкві Коринтії, і подай причину, чому такі обставини повстали там? Що хотів апостол Павло, що би церква в Коринті пам'ятала? Як він був правдивим взірцем для них? || 4,5.

В якій цілі апостол Павло наводить слова пророка Ісаїя? До кого відноситься той текст? Як ми знаємо це, і що є доказом, що наше розуміння є властиве? || 6,7.

Порівняй, як Християнство задивляється на правдивих свідків Божих з їхньою дійсною позицією? Так само порівняй їх знання о Божім пляні і їх бажання царства Його з тим, яке має вірний „слуга” кляса. || 8,9.

Яка є тепер молтва вірного „слуги” кляси? Що означають теперішні сповнені пророцтва? Що робить останок в сім часі? Поясни, чому самі пророки не могли розуміти своїх пророцтв? || 10-13.

Чому кляса слуги молиться сею молитвою і яку користь се їм приносить? Поясни, що значить „горі б таяли від лица твого.” || 14.

Які є спеціальні благословенства тепер в тім, що Бог приготував? Як час їх одкриття є зазначений? Чи всі сплоджені з духа будуть учасниками сих приготувань благословенств? || 15,16.

Чому не всі сплоджені з духа святого не сподіваються з Богом і Христом і не входять в радість Господню? Що сталося з ними коли Господь прийшов до свого храму? Що значить теперішня правда? Чому деякі посвячені не оцінюють її? || 17,18.

Яка користь є із знання (світського) в розумінню

духових річей? Що має спільного „означений час” і зрозумінням пророцтва? || 19.

Хто є останок? Яка їх робота їх видиво, і їх охорона? || 20.

Що значить чекати на Господа? І чому не треба спішитися? Поясни 2 Царів 2:10. Поясни почини трудностей тих, що відмовилися йти вперед із яснійшим світлом, що світило зі Слова Божого. || 21-23.

Розріжні роботу церкви, котру представляли Ілія і Елісей щодо слідуючих точок: (а) для якої кляси людей правда була голошена, (б) що було голошено, (в) через кого було голошено, (г) як заширока привілія діяльності була для помазаниців. || 24,25.

Покажи чому треба пильнувати, щоб отримати збільшачи світла, і чому треба бути ревному, щоб ужити його для правдивої цілі. Що означають тексти 1 Коринтян 3:5-7? 26-28.

Яке було „видиво” пророка Аввакума 2:3? Що значить в тім пророцтві „означений час”? О що Господь постарався, щоб ми могли доказати свою вірність? Яку відвічальність кожний член має в теперішнім часі? || 29,30.

В якім стані серця треба бути, щоб зрозуміти і оцінити яснійшу теперішню правду, і котрі точки муситься признати? Отже, відчого залежить життє вірних? І які заохочуючі запевнення вони мають? || 31.

Божі Блискавиці

„На Його приказ ревуть води на небі, і він велить хмарам уставати з країв землі; творить блискавиці поміж з дощем, і випускає вітри з запасних сховищ своїх.” — Еремій 10:13.

ЄГОВА є жерелом блискавиць. Він уживає видимі сотворені Ним річи, щоб навчити чоловіка о невидимих річах для нього. Видимі і невидимі річи Бог сотворив для добра тих, хто є з любови послухний Йому.

²Блискавиця є то увільнення електричної сили в атмосфері, що звичайно спричиняє блиск світла. Скорий біг електрики воздухом спричиняє голос, котрий називаємо громовницею. З громовницею і блискавкою звичайно товаришить і дощ. Блискавиці і інші обявлення сили, згадані в повисшій тексті, є символом ділання Божої сили, а головні над Його народом.

³Псалмїста також уживає подібні слова до повисшого тексту Еремїї. Контексти в тій псалмї показують, що то пророцтво відноситься до останних днів. (Псалма 135:7) Еремїя в иншій місці (51:16) вживає рівнож подібні слова, і там контексти показують, що то пророцтво відноситься до останного часу або дня Господнього, перед упадком диявольської організації.

Від Єгови

“Всі блискавиці виходять від Єгови і є обявленням Його сили. Доказ сього маємо в словах Єгови до Йова: „Чи можеш ти розсилати блискавки та й чи прийдуть вони до тебе і скажуть: Ось ми!” — (Йова 38:35) Сей текст був прикладаний до радіостанцій і їх роботи, але сей текст не відноситься до радіо. Радіо є свого рода блискавицею і належить до Єгови, і лише за Його дозволом чоловік може вживати радіо. Отже той текст означає, що Бог лише висилає блискавиці і що чоловік не має тої сили. Отже радіо є обявлення Божої сили а не сили чоловіка. Радіо належить до Єгови і ніхто з людей не мігби вживати його без Божого дозволення.

⁴І знову писано: „Вогкостю наповняє Він хмари, а облаки сиплють світло Його, і пускаються вони в напрямі намірів Його, щоб виконати те, що Він приказує їм, на поверхні заселеної землі.” (Йова 37:11,12) Хмара в тім тексті не представляє клопоту, але представляє присутність Бога Єгови; і сей текст показує,

що Бог освітчує хмару своєю блискавицею, що значить, що Його присутність іде з світлом до тих, що шукають Його.

“Яко дальший доказ, що блискавиці виходять від Єгови, то пророк Захарія 10:1 пише так: „Просіте Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полю.” Блискавиця представляє то, що виходить від Єгови, і йому належиться вдяка за все.

“Блискавиці освітчують і відкривають те, що є закрите або неясне. Символічно, Божі блискавиці освітчують Його Слово для тих, що вповають на нього, і відкривають противників Бога і Його організації. Отже той текст говорить о Божих блискавицях, через котрі Бог об'являє свою присутність своїм людям, освітчує своє Слово і відкриває свої заміри взглядом них і також відкриває позицію їх ворогів.

“Громовиця символічно представляє голос Єгови. Про се написано так: „Чи така ж рука в тебе, як рука у Бога! Чи з, умієш загірміти таким голосом, як Він?” (Йова 40:4) „З вихром розносився голос гromу твого.” (Псалма 77:18) „Бог слави гремить.” (Псалма 29:3) „Чи можеш ти підняти голос твій до хмар, щоб рясний дощ спустився на тебе?” Йова 38:34) Дощ є символом відсвіжаючої правди, що дає радість серцю Божим дітям. Слідуючі писання попераяють се заключення:

„Дожидали мене, й як (земля) до опізненого дощу, отворяли роти свої.” — Йова 29:23.

„Дав линуті животворному дощеві, о Боже, ти кріпив наслідде твоє, коли воно томилось.” — Псалма 68:9.

„Заспівайте Господеві похвальну пісню! Співати псалми Господеві нашому при гуслях! Він хмарами покриває небо, і посилає дощ на землю, Він ростить траву на горах.” — Псалма 147:7,8.

“Бог старається о свій канал через котрий Він посилає правду своїм людям. Про се свідчать слова пророка Йова 28:26: „Хто дощу приказував, і хто блискавицям путь указує та грому.” Коли Божа блискавиця засвітить, тоді Він говорить громовицею і по сім наступає дощ відсвіжуючої правди для тих, що люблять справедливість і шукають доріг Божих. „Хто дощу канали рие, й хто блискавицям путь указує та грому.” — Йова 38:25.

Його Правда

“Сі тексти доказують, що правда виходить від Бога Єгови і що сотворіння не є автором правди. Для того Ісус сказав так: „Не можу я роботи від себе нічого: як чую, суджу; і суд мій праведний; бо не шукаю волі моєї, а волі пославого мене Отця. Коли я свідкую про се-

бе, свідчення моє не правдиве.” (Йоана 5:30,31) Знов Він сказав: „Слово Твоє правда.” (Йоана 17:17). Як Єгова творить блискавиці, громовицю і дощ, так дає знання о своїй правді у властивім часі і способі. Він також творить канал через котрий Він посилає правду своїм людям, і для того хто противиться сьому розпорядженню, той не є в гармонії з Богом. Отже, виходить, що хто старається виконувати Божу роботу противно Божому розпорядженню, той є чинителем беззаконня.

“Протягом минулих лядесять років Бог дав многим ласку прийти до пізнання Його правди. Він уживає одного чоловіка в особливий спосіб і много інших в загальні як посудини до рознесення правди, щоби звирнути людську увагу. Многі не розумно прославляли сотворіння, тих що розносили сю правду, радше чим Сотворителя, щое автором правди. Вони не отримали правди з любови до правди ані з любови до великого Правди --давця, і тому відпали. Хто покланяється сотворінню той не може подобатись Творцю. Многі, що були просвітчені правдою уперто твердять, що від 1916 року, церква не отримала більше правди і для того Вартова Башта і Товариство і їх видання не мають більше покарму на часі для домівників віри. Для тої причини вони тримають себе віддалеки від Товариства і противляться зусиллям його у даванні свідцтва про імя Єгова і Його царство. Як же сі відпали, Бог задля імя свого, покликав інших до правди котрі увійшли в радість Господа Христа і співають в честь Бога Єгови і сповняють Його прикази. А тепер розгляньмо декотрі дорогоцінні правди, котрі Бог відкрив своїми блискавицями по 1916 році, через що Він відсвіжив люди підчас битви.

Час відсвіження

“Між иншими, Бог через свого пророка говорить так: „Він підносить мраки понад землею.” Мрака або роса, що підносить ся з землі, дає відсвіження ростиам землі. Дуже часто за нїм впаде рясний дощ, то роса або мрака підноситься в досвітку і покриває землю і відсвіжує рости на землі. Около 1875 року, коли то настав досвіток присутности Христа, Бог зачав посилати відсвіжаючі правди для своїх людей, як се Він колись обіцяв. Ся правда відсвіжила їх в краю спеки і спраги, що був спричинив ворог. Тоді зачалися сповняти слова апостола Петра: „Покайтесь ж і наверніться, щоб очистилися од гріхів ваших, як прийде час покріплення від лиця Господнього, і пішло наперед проповіданого вам Ісуса Христа.” (Діян. 3: 19,20) Бог поступенно вислав свою відсвіжаючу правду людям і збирав їх з Вавилону.

¹³В 1914 році, Єгова посадив свого Царя на свої сятій горі СИСНІ. (Псалма 2:6) „А з того престола виходять блискавки, громи і глоси” (Одкритте 4:5) В тім самім році прийшло народження нації справедливости, і тоді розпочалась боротьба на небі. По сім прийшло велике світло для людей Божих, яко ж бо написано: „З вихром розносився голос грому твого, блискавки освітчували круг земний; земля задрожала і задудніла.” — Пс льма 77:18.

¹⁴В тім самім часі вибухла війна. Голос Єгови було чути понад гук воєнний, а Його блискавиці відкривали на верх обманьчу організацію, котра взяла ім'я Його возлюбленного Сина на дармо. Вірні аж до 1918 року кидали остру правду, представлену через град проти сил ворога; і в тім році сатана, через своїх аген. в, стримав роботу свідоцтва. Чи тоді правда перестала відкриватися? Чи Божі блискавиці вже більше не блискають від тоді? Се правда, що то був час знеохочення, але що вірні робили в тім часі? Вони вповали на Господа і молилися до него. А Бог через свого пророка до них сказав: „Просіте в Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полю.” — Захарія 10:1.

¹⁵Ось така була молитва вірних: і Господь почув просьбу своїх людей і дав їм бажання їх сердець, дав їм більшого світла. Один Бог випускає блискавиці і Він є відвічальний за дощ, що є символом Його правди. Через свого пророка Еремію Він каже: „Чи то же є між марними богами поганьськими такі, щоб дощ спускали? Чи то ж небо само собою дає дощ? Хиба ж се не ти, Господи, Боже наш? На тебе ми вповаємо, бо ти все те твориш.” (Еремії 14:22. Господь нагородив молитву своїх вірних, і ніхто инший не отримав і не має правди.

Храм

¹⁶В 1918 році Господь прийшов до свого храму. Про сей час в Одкритті 11:19 написано так: „І відчинився храм Божий в небі, і видно було ковчег завіту Його в храмі Його; і постали блискавки, і гуркіт і громи і трясення, і великий град.” Від того часу Господні люди побачили блискавки і почули громовий голос Єгови і прилучили свій малий голос до Його, і можливо, що не задовго настане землетрус і впаде град.

¹⁷По Божій блискавиці і громовиці наступає скоро дощ. Але той відсвіжаючий дощ приходить лише від Бога Єгови. Жадні благословенні правди не виходять від нікого лише від Бога. Отже слова пророка відносяться до того часу, коли Господь прийшов до свого храму. „На Його приказ ревуть води на небі,

і Він велить хмарам устатати з країв землі; творить блискавиці поміш з дощем, і випускає вітри з запасних сховищ своїх.” — Еремія 10:13.

Факти

¹⁸Се вже по сім, як Господь прийшов до свого храму, а іменно, 1919 року, що блискавиці відкрили Божим людям, що робота, котру приображував Елесеї, мусить бути ще виконана. Тоді вже Господь був у святім храмі, щоб судити праведних. (Псалма 11:4,5) Тих, що Він признав за вірних, одягнув їх в одєжу праведности, і тоді настав час великої радєсти, тому що вони сталися частію Сиону, що є Божою організацію. (Ісаїя 61:10) Тоді Єгова через свого пророка сказав: „Та й ви чада Сионові, зрадійте і втішайтесь Господом, Бо.ом вашим, бо Він подасть вам дощу доволі, посилатиме дощ, — дощ раній і пізній, як і перед тим.” (Йоїля 2:23) Ся відсвіжаюча правда, що Бог дав своїм людям, спричинила радєсть в їх серцях.

¹⁹По народженню хлопятка (нового правительства) і дітей Сиона, (Ісаїї 66:7,8) сповнилося пророцтво Йоїля. Тоді Єгова зілляв правду на своїх людей, і від тоді надаліше зливає. Ніхто з людей ані жадне сотворінне не є відвічальний засю правду. Правда лише виходить від Бога Єгови через Ісуса Христа; і сі, що увійшли в храм і сталися членами Сиону, вельми радувалися з того, що Бог дав їм, Пророк Малахія говорить, що та правда була очищена так, як очищується срібло, і що сини Божі також були очищені і приведені до храму, і там приносили жертву хвалення і службу праведности Господу. (Малахія 3:3) Сі були ревними свідками царства і сих можна пізнати по їх овочах. Сей факт, що многі з помазаньців не радувалися зіллятую правдою по 1918 році, є сильним доказом, що вони не знаходяться в храмі.

Дві великі ознаки

²⁰Між многими правдами, котрі Бог об'явив своїм людям від коли Він зібрав їх до храму, є дві великі ознаки або дива. Вони є: Диявольська жорстока і гноблюча організація і Божа благословенна і свята організація; ніколи перед тим Бог не об'явив так ясно сі дві організації своїм людям, як в тім часі. Се одкритте правди прийшло як наслідок відсвіжуючого дощу. Тепер помазаньці слухуть смертельну боротьбу меже тими двома організаціями і се що вершок тої боротьби буде Армагедон, у котрім злобна організація сатани впаде, щоб ніколи не встати.

²¹Через Його блискавиці і рясний дощ вірні діти Єгови зрозуміли, що влике і рішаюче

питання тепер є: Хто є Бог, і хто буде царем світа? Вони знають, що Єгова є Бог і що Він зачав своє царювання через свого возлюбленого Сина Ісуса Христа; для того вони воскличуть словами Псалміста: „Господь царює. Да радується земля, да веселиться велика сила островів! Блискавки його освічують круг земний: побачила земля і затремтіла.” — Псалма 97:1,4.

²²Для тих, що в Сионі, Його блискавиці відкрили облуду сатанської організації, а особливо еклезіастичну часті її. Вірні будучи послухні Божим приказом оголошують день гніву Його проти сеї злої організації. Задля того земська часті організації затривожилаь.

²³Вірні в Сионі почули голос Єгови кажучи: „Кого б мені післати, й хто нам пійде? І сказав я: Ось я, пішли мене.” (Ісаїя 6:8) Радісно вони почули і послухали приказів Єгови кажучи до них: „Ви свідки в мене, що я є Бог.” Пійдіть і скажіть людям вість правди, щоб вони почули, хотяй вони не будуть звертати увагу. Нім настане гнів Єгови проти диявольської організації, то перше мусить ся повідомити або дати свідоктво через членів храму. Для того то всі в храмі прославляють Єгову. — Псалма 29:9.

²⁴Між посвяченими є такі послідувачі Христа, що вони не є ні зимні ні горячі. Вони кажуть, що вони люблять Бога і Христа, але не мають горячої ревности, що має її дім синів. Вони нічогоіснько не роблять або сидять і виробляють в собі солодкий характер. Певну часті свого часу вони посвячують на виклади о розвиванню солодкого характеру. Вони є літними щодо справ царства Христового, і тому Господь говорить до них так: „Тим то, яко ж літний еси, і ні зимний ні горячий, виплюю тебе з уст моїх.” (Одкрите 3:16) Если сі одиниці занедбають напаминання Господне, не пробудяться до їх привилею і не стануть ревними в Господній службі, то як видко з Його слів, вони не будуть мати місця в Його царстві.

²⁵До ревних в Сионі, Господь через свого вірного свідка Павла, говорить так: „Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боритесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога.” (Филипян 1:27,28) Між ось такими вірними не може бути розділення. Таки мають ясне розуміння, є вповний гармонії, і величають імя Єгови.

Чому відважні

²⁶Чому члени Сиону є відважні? Спевністю, що не тому, що вони чуються сильні або муд-

рі або здібні, але тому, що вони мають духа Господнього і увійшли в радість Його і сповняють заповіді Його. Між Його вірними послідувачами нема ріжниць; вони всі на однаковім ґрунті. Перед тим, нім Господь прийшов до свого храму, головну роботу свідоктва виконували старші в зборі. Але тепер, з приходом Його блискавиць і громовиць, що є Його голос, і ясного дощу, Він вилляв свого духа на всіх помазанців і то без ріжниць на пол, науку або позицію. Се як раз є в гармонії Його обітниць зробленої через Його пророка Йоїля. 2:27-29.

²⁷Між своїм скарбом Бог заховав сі благословенства для своїх людей; і коли прийшов властивий час Він вилляв свого духа на своїх помазанців і каже про них: „Нарід мій не засоромиться.” Таки вірні і ревні не соромляться Бога ані Христа ані Його царства і не соромляться голосити про Його плян. Вони є відважні, бо Єгова закрив їх своєю рукою. Він заховав їх у своїм тайнім пробутку і заповнив Словом своїм, що хто буде перебувати там, той не потерпить від злого. До тих, котрих Він привів у тайний пробутку Всевишнього, Він говорить: „Не злякаєшся перед страхом серед ночі, перед стрілою, що в день летить.” (Псалма 91:5) Спевністю, що ніхто не може затримати помазанне своє, если він не входить з ревністю і радістю в службу Господню оскільки він має до сього привилей.

Ціль

²⁸Яка є Божа ціль в тім, що Він дав своїм людям більшу міру свого духа? Чи може для того, щоби вони мріяли про їх небесну славу, коли вони дістануться до неба? Се заледво чи було потрібним тому, що се вже аж вірні дістануться до неба, аж тоді вони будуть знати, „що вони будуть.” (1 Йоана 3:2) Бог через свого пророка відповідає на питання щодо сновання мрій кажучи: „Старим людям у вас будуть сні снитись.” (Анг. пер.) Старий чоловік є той, з котрого житте вже вийшло і котрий жие своєю минувшостію і є байдужний як до будучини так і до минувшости. Сі старики представляють клясу, що є задоволені сами собою і тим, що вони колись набули. Вони розуміють, що вся правда була дана в минувшості, і Божі блискавиці більше не блискають. Знову Господь через свого пророка каже: „Молоді в вас будуть видава бачити.” Молоді люди є повні життя, повні руху і сили. Сі представляють клясу, що бачуть Божий плян для людей і котрі пильно стараються виконувати свої задачі з великою радістю в своїм серцію. Дальше Бог через пророка говорить: „Й будуть сини ваші й дочки ваші пророкувати.”

„Пророкувати” значить проповідувати, говорити або співати, і се як раз то, що Бог заповів робити своїм людям. (Ісаї 12:1-6) Нині є сотки кольпортерів і тисячі зборових робітників, що ідуть від дому до дому і проповідують радісну новину царства на славу Богу.

²⁹Його блискавиці, громовиці і дощ Він випускає зі свого скарбу всім часі, і рівнож вилляв свого духа на всіх помазанців, щоб вони розказували людям про Його день гніву і о Його замірі знищити сатанську організацію, вивисшити своє ім'я, і установити свій справедливий уряд для добра людей. Не для ніякої іншої причини Бог сказав до чоловіка: „Ви свідки у мене, що я Бог.” Бог нічо не робить тайно. Він, через своїх вірних слуг, повідомить людей, щоб вони знали о Його замірах, еслиб хтось з них бажав довідатися о сім. Се повідомлення або давання свідцтва про ім'я Єгови мусить попередити велику битву Армагедон. Про сю надходячу завируху є так написано: „В жменях держить блискавицю й приказує їй, кого вдарити. Грім дає знати про неї, та й скот відчуває, що дієсь.” (Йова 36:32,33)

³⁰Єгова випускає свої блискавиці не без ціли. Всяка правда, що виходить від нього, має свою ціль. Його рука є символом Його сили, і він держить у свої руці блискавиці і вдаряє ними де треба. Його люде стають потишені ними, а ворожа організація тремтить. Голос громовиці Його розказує про Його ціль, сим він повідомляє великих і малих, і тих, що є представлені через скот. Голошення дня Його гніву є задачею Його помазанців; Отже, щоб помазанцям доказати свою вірність, вони мусять сповнити свої задачі. — Ісаї 61:2.

³¹Про се дальше св. Письмо говорить так: „І взяв ангел (Божий представитель) кадилицю (посудину або Його організацію); і повстали голоси, і громи і блискавки і трясення.” (Одкриття 8:5) Велике рішаче питання є: Хто є Бог? Єгова порушив се питання через своїх людей. Він обявлює себе через блискавиці і дає інструкцію своїм помазанцям, що вони мусять тепер робити. Ті, що люблять Його хоронять заповіді Його, а хто хоронить заповіді Його, той не перестане співати в честь імені Його, котре то ім'я мусить бути вивисшене.

Його Організація

³²Бог дав пророкові Езекиїлові видиво показуючи йому, як Його організація вийшла в похід проти сатанської організації. Езекиїл був молодий мушина, около трийцять років віку. Він також бачив видиво, як і ті молодці, згадані в пророцтві Йоїля.

³³В тім видиві Езекиїл бачив заверуху, що вийшла від півночі, що приображує Божий

гнів проти диявольської організації. Він також бачив, чотирох звірят. „І в кожного було чотири обличчя, і в кожного - четверо крил.” (Езекиїла 1:3-11) Колись пояснювали, що ті чотири звіряти представляють „характер Божий”. Таке пояснення не є намісці, бо про сих чотирох звірят згадується там, як херувимів. Херувими є слуги Божі, котрі виконують Його прикази. Один з херувимів був поставлений при вході до Едену, де він мав виконати Божий присуд. Люцифер був також охоронним херувимом і був одягнений в силу виконувати прикази, і то навіть смеєть. Отже херувим-є представителем Єгови, котрий виконує Його присуди.

³⁴В тім видиві Езекиїл також бачив чотири колеса, що були подібні одно до другого і ішли разом в гармонії. Се видиво також було пояснене мильно. У сім модернім часі розвій Божого гляну був виписаний на карті і поділений на чаклі, і сказано, що сі колеса Езекиїлового видива представляють сі циклі, або Божий плян. І се не може бути правдивим поясненням, тому що ані один текст у святих Письмі не попирає сього заключення.

³⁵Число чотири символічно представляє цілість. Пророк Езекиїл говорить про се так: „І бачив же я — схопився завирухою вітер від півночі, знялась величезна хмара й клубом вогонь, та промінне кругом його, а з середини його наче блискуча мідь у вогні. А від тих животних був, наче жар огняний, як смолоскипи; вогонь ходив між тими животинами сюди і туди, і блищав вогонь вельми ясно, і вилітали з вогню блискавки.” — Езекиїла 1:4,13.

³⁶Вогонь представляє силу знищення сатанської організації. Чотири животні, що виринули з між вогню, представляють Божі живі чинники Його організації. Опис чотирох коліс відповідає вигляду старинні колісниці. У сім видиві Езекиїл бачив облаки понад головами херувимів і понад обручами коліс; а понад сим усім, що має життя і не має життя, було видно престіл на котрім сиділа повної слави особа обдягнена в божиственне світло.

³⁷Образ сих животин і той без життя знаряд (колеса) представляє разом величезну живу колісницю або організацію, що сягає аж до небес, котрої самий Єгова є председателем. Зараз другий по Єгові є Ісус Христос Його великий Виконатель плянів. З ним у небі, яко часть тої великої організації, є пробуджені святі і лігіони славних і вірних ангелів; а на землі є „ноги Його,” сі, що є членами Христа, але ще в тілі. Ціла організація ходить в межах Божої мудрости і є кермована „мудростію з виш.” Отже сей цілий образ представляє, величезну Божу організацію, що зиступає до ак-

ції перед великою битвою Армагедоном. Сам Бог є председателем тої організації.

³⁸Пророк Езекиїл сказав: „Те промніє ... з середини наче блискуча мідь у вогні.” Се значить, що Бог, через свою організацію, висилає світло правди. Дальше се видиво значить, що кожда часть Божественної організації є точно в гармонії з великим Богом Єговою. Се видиво сповниться в день гніву Божого.

³⁹Вірні свідки Єгови мусять голосити „день гніву нашого Бога” тому, що Він так приказав зробити. Вірні члени „останка” становлять часть Божої організації, проти котрої ворожа організація збирається з рішучим постановленням знищити останок. (Одкритте 12:17) Се є доказом, що останок є частию Божої організації. Се „Товариство,” як ми його звичайно називаємо, є частию тої організації, що сягає від землі до найвисшого неба, котру бачив Езекиїл. Се є правда тому, що Товариство складається і з всіх дійсно посвячених і помазаних членів, котрі ще знаходяться на землі, і котрі вірно стараються сповнити Його заповіді. Се, тут сказано не є самолюбством але отверта заява, що правдиві послідувачелі Христа є цілковито на стороні Єгови, про сих пророк говорить так: „день потуги твоєї буде нарід твій готовий.” Псалма 110:3) Для того кожний повинен питати себе: Чи я є частию тої енергічної організації Господа, або чи я є літний і байдужний до сеї великої справи? Господь знає своїх, і не буде тримати в своїй організації тих, що є літні і байдужні.

⁴⁰Пророк Йоїл також згадує про сильну Божу організацію, котру він називає „Його армія.” Сион є місцем стрітіння Бога з його людьми. Сион є також надане ім'я Божій організації. Йоїл записав дану йому заповідь, котра відноситься „до дня гніву Господнього.” Перед тим, нім велика боротьба Армагедону зачнеється Господь сил через свого пророка говорить так: „Затрубить в Сионі; вдаряйте на тривогу на святій горі моїй; нехай стрепенється все, що живе на землі, бо надходить день Господень, він уже близько. — Йоїла 2:10.

⁴¹Пророк Йоїл описує про Божу організацію так: „З виду вони мов ті коні дужі, а скачуть — як їздиці на конях.” — Йоїла 2:4.

⁴²Ісус Христос є великим проводарем Божої організації. Про него Одкровитель пише так: „І бачив я відчинене небо, і ось кінь білий, а що сидів на ньому, Того зовуть Вірним і Праведним, а судить Він і воює по правді. Очі ж у нього, як огняна полонина, а на голові Його много корон а мав Він ім'я написане, котрого ніхто не знав, як тільки Він сам. Зодягнений Він в одягу, закрашених кровію, а ім'я Його зовється Слово Боже. А війська,

що на небі, йшли слідом за Ним на білих конях, зодягнені у висон білий і чистий.” — Одкритте 19:11-13.

⁴³Вернувшись назад до пророцтва Йоїла, ми бачимо там опис про сильну і могучу організацію, що в гармонії виступає в похід. Рівнож бачимо, яке вражіння сей виступ робить на тих, що належать до диявольської організації. Пророк пише: „Скачуть поверх гір із гуком, наче від возів, із тріскотом полома огненого як соломі пожерає, — се нарід потужний, все до бою готовий. Побачать його люде, й затремтять, — усіх обличчя побліднуть.” — Йоїла 2:5,6.

⁴⁴Йоїл дальше описує сильну Божу організацію і каже що вона є непобідима. „Бігом біжать вони, бо сильні, вилізають на мури, бо се воїни хоробрі; кожний прямує своєю дорогою, з дороги не зверне.” (Верш 7) Сей верш і слідуочий показують, що вся організація є в гармонії і хто не співділає з нею, той не може бути її членом. „Один одного не тисне всякий пильнує пуття свого, а впаде хто на списа, так і се не шкодить.” (Верш 8) — Псалма 110:6.

⁴⁵Дальше пророк описує, як армія Єгови атакує місто (організацію) ворога, скачуть на його охоронні мури і влязають в його систему, і посилають блискавиці на твердинню ворога. „Ввихаються по місті, вилізають на мури, на дом, вломлюються в вікна, мов ті розбишаки.” (Верш 9) Ціль сього є, щоби земля, видима часть диявольської організації, тряслась, і, щоби небеса, невидима часть її, тремтіла. „Перед ними бачиться, здригається земля, хитається небо, сонце і місяць померкають, а світло зір гасне.” — Верш 10.

⁴⁶Як Езекиїл, так і пророк Йоїл описує сю організацію, показують, що Єгова є понад усіх, що Він сидить на небесах небесних, даючи побідоносний розказ своїй армії, на чолі котрої є Його возлюблений Син, Боевий Маршалок: (Псалма 110:5) „А Єгова загірмить перед військом своїм гуком величним; бо се Його - отта безліч війська, се його волю виповняє оттой могучий; бо то великий і страшний день Господень, хто видержить його?” — Верш 11.

⁴⁷Апостол Павло мав рівнож подібне видиво, як і сі згадані два пророки. Він описує про час, коли церква буде зближатися до великого і загального зібрання первородних. Він згадує про громовиці і блискавиці при установленню закон угоди коло гори Синай. Він розказує нам, що нім буде установлене царство Боже, то перше мусить бути трясення і велике заманіфастовання Божої сили. А тоді він додає: „Тим же царство нерухоме приймаючи, маємо благодать, котрою треба нам служити до вподоби Богу з пошаною і страхом. Бо наш

Бог - вогонь пожираючий." (Жидів 12:28,29.) Для того нехай кожний помазанець Господень буде на остерозі, щоб йому не противитися Божій організації, що йде в перед до цілковитої перемоги.

Члени ніг Його

"Всі члени ніг Його мусять бути в згоді і оголошувати радісну новину о мирі і спасенню. Всі помазанці, що є вартівниками на мурах Сиону, мусять свій голос піднести і разом співати в честь Єгови. Господь каже, через свого пророка, що такі будуть бачити „око в око." (Ісаї 52:7,8) Нехай отже всі, що противляться активній роботі проголошення дня Божого гніву, установлення царства, і благословенства, що воно принесе, відступляться на бік і не перескаджують тим, що йдуть в перед в організації Єгови. Хто противиться, той противиться Христу Цареві і для того належать до антихриста.

Робота останка

"Бачучи, що ся величезна армія Єгови виступає до боротьби, питаємо: Що повинні робити помазанці тепер на землі? Щоби дати помазанцям світло щодо сього питання, Бог зробив образець котрий вони можуть тепер зрозуміти.

"Йосафат, Божий помазанець цар над Ізраїлем і тому представитель Всевисшнього на землі, приображував помазанців Єгови всім часі. Царі Аммоніїв, Моабів і Гори Сагарців напали на Юду і хотіли знищити Ізраїльтянів. Вони представляють діявольську організацію, що тепер, під провідництвом змія, ідуть „провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа." (Одкрите 12:17) Йосафат молився, щоб йому довідатися, як він мав відперти напад ворога. Господь Бог приказав йому на значити співаків, котрі мали славити Господа в красоті і святості, і поставити їх на переді армії Ізраїльської і так рушити проти ворога. Се вони зробили; і коли вони зачали співати в честь Єгови, Господь приказав засісти облогоді і ворог був побитий. — 2 Паралип. 20:1-23.

"І так Господь учить своїх помазанців на землі, що коли Його велика і сильна армія виступає до боротьби, тоді члени ніг Христових мають співати. Ми вже є в тім дні і Бог каже до своїх людей: „І скажете; „Славте Господа, призывайте, ймя Його; розповідайте між народами про діла Його; нагадувайте, що ймя Його велике! Співайте Господеві, бо він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі! Радуйтеся і веселіся, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!" — Ісаї 12:4-6.

"Людські голоси, добре зправлені, видають найбільшу чудову музику, як до тепер чуло людське ухо. Ся чудова і солодка музика помазаного останка є вість правди, що Єгова є Бог і Христос правельним Царем землі, і що Боже справедливе правительство принесе благословенство всім племенам землі. Громада помазанців є мала числом, але велика в силі Господа; і ся мала громада з радісними лицями і чудовою піснею потіхи в їх устах розказують вість о Господі, і з сим спричиняє переполох в серцях ворогів. Ось така робота мусить бути виконана тепер на землі. Знов невидима армія Господа сил виконує иншу часть сеї роботи, більше важну.

"Сих, що мають горячу ревність до Господа і Його царства, не треба нагадувати щоб вони були Його свідками, але з радістю в серцях і з піснею в устах вони ідуть від дому до дому і розказують людям, що прійшов час, і Єгова Бог прославить себе і своє ймя на землі і по сім скоро наступлять благословенства на землі.

ПИТАННЯ

Для якої цілі Єгова вживає всіх сотворених Ним річей? Поясни в який другий спосіб Він уживає сих річей. || 1-3.

До кого належать всі натуральні права? В який спосіб лише чоловік може вживати їх? Поясни символічні значіння „блискавиць." Коли блискавиці Єгови обявляються. || 4-7.

Яке є символічне значіння „громолиць і дощу."? Поясни чому вжито блискавиць, громолиць і дощу, щоб пояснити Божий спосіб давання правди своїм людям. До якої класи можна зачислити тих, хто не входить під се розпорядження? || 8-10.

Яке відкриття правди Божий наріз отримав в протязі минувшого півстоліття? Кому належить дяка за се? Щоби бути в правді, то як треба правду прийняти? Яку позицію заняли деякі брати щодо теперішньої правди, і з яким наслідком для себе і інших? || 11.

Від кого, для кого, коли і як сей час відвіщення прійшов, і з яким наслідком? Що значить; „з престолу виходять блискавиці і грома і голоси?" Який напрям мали вірні в тім часі і як Єгова відповів на їх молитву? || 12-15.

Докажи коли і як Одкрите 11:19. сповнилося. || 16,17.

Що відкрили „блискавиці з храму"? Який ясный дощ Єгова послав своїм людям? 18,19.

Покажи які дива були відкриті для членів храму, і чому треба було побачити їх || 20,21.

Які особливі прикмети відрізняють сатанську організацію? Якого рода вість треба тепер голосити, і коли і через кого буде голошена? || 22,23.

Якими прикметами відзначається вірний останок? Опиши другу класу посвячених, і покажи небезпеку їх позиції. || 24,25.

Опиши відвагу Сиону. || 26,27.

Для якої цілі Єгова наводить блискавиці, громовиці і дощ? Яка відвічальність і який привілей приходить з тими річчями, і які наслідки бувають? || 28,29.

Докажи, що Бог має ясно і особливу ціль в тім, що Він відкриває сю правду тепер. Що сей факт значить для помазанців? || 30,31.

Поясни Езекиїлове видиво Божої організації, і поясни головні начерки його. Коли се видиво сповниться, і яка проба стрітить помазанців тоді? || 32-39.

Порівнай пророцтво Езекиїла з пророцтвом Йієла що-

до: (а) організації і її провідника, (б) прикмет членів її, і (в) і цілі їх активності. || 40-46.

Наведи Павлів образ коло Синай і покажи, що треба конечно оцінювати наше спорідненне з Єговою і конечно бути послухним до Його заповідей. Інакши, що чекає кожного члена Христа? || 47,48.

Порівнай обставини останка з позицією Ізраїля під правлінням Йосафата перед наступом армії Аммоніців, Моабійців і Саргійців. Яку частку виконує останок, як він се робить, і для якої цілі? || 49-53.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 7. падолиста.

*„Обявив я імя людям, що дав сси мені з світа.”
(Йоана 17,6)*

ІЗРАЇЛЬТЯНИ внали в гріх і сталися частию світової системи. Ісус рознісв вість, котру дав Йому Його Отець для тих, що називали себе народом Божим. Сі, що мали уха до слухання, Його слова сталися життєм для них. Вони належали до Єгови, і Він дав їх Ісусу і Його ученикам, і Ісус обявив їм імя і ціль свого Отця, що в своїм часі вони в повні зрозуміли. Він їх примирив з Отцем і зробив їх учасниками угоди і свого царства. Всі члени храму тінуться тепер сим блаженним спорідненням з Отцем. Всі, що остануться вірними і будуть хоронити Слово Єгови, чинячи Його свята волю, будуть пробувати в Його тайнім пробутку. Тепер воля Божа є, щоби всі члени ішли в перед і по-відомляли всіх, що мають мають уха до слухання о Його імені.

Середа 14. падолиста

*„І будуть вповати на тебе, хто знає імя твоє, бо ти не опускаєш нікого, хто шукає тебе, Господи.”
— Псалма 9:10.*

ВІД часу Господнього приходу до храму зачався суїпад народами. Час гори зближився і вірні свідки Божі мусять голосити про Його святе імя. Ся Псалма відноситься до того часу. Сатана роззвтився проти останка і тому йде війною проти них, бо вони хоронять заповіді Божі. Але будучи народом Божим, вони вповать на охорону Єгови. Вони знають імя Єгови і про Його заміри відносно них, і для того вони вповать на Нього. Вони знають, що Він їх не полише, тому що Він всегда дотримує свої угоди. Вони потішають один другого і пригадують один другому, що вони перебувають у тайнім місці пробутку Всевишнього, і тому є вільні від усякої небезпеки. З радістю вони співають в честь імені Його; і чинячи се, вони чим раз більше оцінюють збільшачу нагоду служити Богу.

Середа 21. падолиста

„Імя Господнє се кринка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен.” Приповісти Солом. — 18:10.

ДЛЯ вірних Ізраїльтян імя Єгови було цілковитою запорукою Його угоди. Той хто вповав на те імя і був вірний, був охоронений від атак ворога. Вповати на імя значить чинити волю Єгови, і всі, що впо-

вають на те імя так чинять. Божі обітниці є певні. В часі небезпеки сей факт, що дітина Божа є в угоді з Єговою, є для помазанця сильною баштою і певним місцем сховку. Слуга Божий знає се і тому з певним довірем йде до служби Його і не боїться злого. Радісно він каже: „На Бога вповаю, не побоюся; що заподіє мені тіло?” (Псалма 56:4) Господь отворив двері до служби своїм дітям, і запевнив їх охорону підчас служення. Він нагородить вірних, що шанують імя Його.

Середа 28. падолиста

„Ми ходити мемо в імя Господа, Бога нашого, по віки віків.” — Михея 4:5.

СІ слова є остаточне постановлення Його народу, що вони будуть ходити в імя їх Отця по вічні віки. То постановлення вони зробили від коли помазанці увійшли в тайний пробутку Всевишнього і зачали перебувати у тіні руки Всемишнього. Вони бачуть, що прийшов час для Єгови виступити проти ворога і знищити всіх, що противляться Його народові. Від того часу помазанці ходять в справедливості і правді і знають, що Бог не дозволить, щоб Його вірні були ошукані хитрощами сатани. Від того часу жадна інституція, що противиться Божим помазанцям, не буде мати успіху. Противники можуть вважати, що вони є успішні, але всі вони впадут. У сій важній хвилі треба було якоїсь певної запоруки і Бог ласкаво постарався о се. Нехай еже кожний, що любить Його, відважно голосить в честь Його святого імя від нині по віки.

Середа 5. грудня

„Агнец стоїть на горі Сіон, а з ним сто сорок чотирь тисяч, у котрих імя Отця Його написано на чолах їх.” — Відкриття 14:1.

ІМЯ Отця написано на чолах їх значить, що вони належать до Бога Єгови і мали честь почути про Його імя скорше чим хто инший. Їх видко на горі Сіон, що є Божою організація. В сій класі є також закладені останні члени церкви на землі, що є покликані на почесне становище голосити про імя Єгови. Сі, отже, стоять з Ісусом Христом Царем, що значить, що вони радісно попирають Його, і псалміст описує про них так: „В день потуги твоєї буде нарід твій готовий.” (Псалма 110:3) Господь з ласки показав їм видиво свого паяну; і оцінюючи Його доброту, вірний останок радісно пішов на службу. Бода будуть вірними аж до кінця, то будуть служити Йому від тепер по віки.